



26.76x24.7	1/2	עמוד 96	הארץ - גלריה	15/10/2021	79095191-1
ת - מאת סטיבן גרינבלטלנין ברכבת - מאת קתרין מרידיי - 25910					



לנין בכרזה קומוניסטית. עם הגיעו לרוסיה הודיע כי לא יצטרף לממשלה בורגנית וקרא להוסיף ולהבעיר את אש המהפכה צילום: Universal History Archive/Getty Images

דרור משעני

בתחילת מארס 1917, לאחר ימים של הפגנות המוניות ושכיתות ענק ברחבי פטרוגרד (סנקט פטרבורג), הודיע הצאר הרוסי ניקולאי השני שהוא מוותר על כיסאו. מהפכה החלה ברוסיה. ולדימיר איליץ' לנין (אוליאנוב), בן 47, מייסד המפלגה הבולשביקית, חלם על המהפכה הזאת במשך שנים רבות. אבל באביב 1917 הוא נמצא בכלל בציריך, גלות שנכפתה עליו מאז פרוץ מלחמת העולם הראשונה. הוא מתקשה להאמין לבשורות מפטרוגרד, חוזר וקורא אותן בעיתונים שמודבקים על לוחות מודעות ליד האגם. הוא רוצה לחזור לרוסיה, הוא מוכרח לחזור לרוסיה, אבל צרפת ואנגליה, בעלות הברית של מולדתו, שלאישורי המעבר שלהן הוא זקוק כדי לחזור, מסרבות לאשר את המסע. לנין מתנגד ל"מלחמה האימפריאליסטית" והגעתו לרוסיה עלולה לחזק את תומכי הפסקת המלחמה ולהחליש את מדינות ההסכמה.

או לנין שוקל אפשרויות נוספות. אולי יתחפש לחירש-אילם ויעשה את המסע עם דרכון שוודי מזויף (כי שוודית הוא לא יודע)? אשתו, נאד'ודה קרופסקיה, מזהירה אותו שזה לא יעבוד. הוא ינאם מתוך שינה ויסגיר את זהותו. אפשרות אחרת היא לבקש אישור מעבר מממשלת האויב – מגרמניה. זו אפשרות רעה: אף מנהיג גולה לא רוצה לחזור למולדתו בחסות האויב. וחזרה דרך ובעזרת

המשך בעמוד 94

המהפכה יוצאת מהקרונ

ההיסטוריונית קתרין מרידייל משחזרת את נסיעת הרכבת הרת הגורל של לנין משווייץ לרוסיה באביב 1917. זהו ספר מהנה ברובו אבל גם מאכזב, מאחר שהמסע אינו באמת לב החיבור ובעיקר מפני שהכותבת מתבוננת בסיפור מנקודת מבט צוננת ואינה מצליחה להסביר את אישיותו וסוד כוחו של המנהיג

